NORAKSTS

Lieta Nr. C11104813

C-0**265**-14

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2014. gada 31. janvārī

Cēsu rajona tiesa:

tiesnese D. Ročāne

izskatīja rakstveida procesā civillietu **/pers. B/ maza apmēra prasībā pret /pers. C/ par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam** un

konstatēja,

ka 2013. gada 21. novembrī tiesā saņemta /pers. B/ (turpmāk–prasītāja) maza apmēra prasība pret /pers. C/ (turpmāk –atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu bērna – dēla /pers. D/, /personas kods/, dzimis /datums/, uzturam.

Prasības pieteikumā prasītāja norādījusi, ka dēla tēvs ir atbildētājs. Bērns atrodas viņas aprūpē. Atbildētājs dēla uzturam uzturlīdzekļus nemaksā.

Prasītāja lūgusi no atbildētāja piedzīt dēla /pers. D/ uzturam Ls 50 mēnesī līdz laikam, kad bērns pats spēs sevi apgādāt, bet ne mazāk par Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru mēnesī. Prasītāja uzturlīdzekļus lūgusi piedzīt nekavējoši no prasības iesniegšanas dienas.

Atbildētājam saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[21] panta pirmās daļas noteikumiem uz viņa deklarēto dzīvesvietas adresi 2013. gada 26. novembrī nosūtīts prasības pieteikuma noraksts kopā ar paskaidrojuma veidlapu, nosakot termiņu paskaidrojuma iesniegšanai līdz 2013. gada 27. decembrim.

Tiesā 2014. gada 6. janvārī kā neizsniegts saņemts atpakaļ atbildētājam sūtītais prasības pieteikuma noraksts ar uzziņu, ka atstāts aicinājums, sūtījumam beidzies glabāšanas laiks.

Ar tiesneses 2014. gada 6. janvāra lēmumu nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā, noteikts datums – 2014. gada 31. janvāris, kad sprieduma noraksts saņemams tiesas kancelejā.

Pusēm saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmās daļas noteikumiem ar 2014. gada 6. janvāra paziņojumu paziņots par sprieduma noraksta saņemšanas datumu tiesas kancelejā, atbildētājam vienlaicīgi atkārtoti nosūtot prasības pieteikuma norakstu, paskaidrojuma veidlapu.

Tiesā nav saņemts atpakaļ kā neizsniegts atbildētājam sūtītais paziņojums, prasības pieteikuma noraksts un paskaidrojuma veidlapa.

Tiesā līdz lietas izskatīšanai nav saņemts atbildētāja /pers. C/ paskaidrojums par celto prasību.

Pārbaudot un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, tiesa atzīst, ka prasītājas prasība par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam ir pamatota, likumīga un apmierināma pilnībā tālāk minēto apsvērumu dēļ.

Ar lietā iesniegto bērna – dēla /pers. D/ dzimšanas apliecības kopiju (lietas 7. lapa) prasītāja ir pierādījusi, ka bērns ir sešus mēnešu vecs. No minētās dzimšanas apliecības kopijas konstatējams, ka par bērna tēvu ir reģistrēts atbildētājs, bet par bērna māti ir reģistrēta prasītāja.

Tiesai nav pamata apšaubīt faktu, ka pušu nepilngadīgais bērns atrodas prasītājas aprūpē un uzraudzībā, jo atbildētājs nav cēlis iebildumus pret šo prasībā norādīto faktu.

Tiesa atzīst, ka visi augstāk minētie, lietā konstatētie fakti veido likumīgu un pietiekošu pamatu prasītājas tiesībām uz prasījumu par uzturlīdzekļu piedziņu nepilngadīgā bērna uzturam, jo saskaņā ar Civillikuma 179. pantu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu un pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Bet minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Saskaņā ar 2010. gada 30. novembra Ministru kabineta noteikumiem Nr. 1096 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" sākot ar 2011. gada 1. janvāri valstī noteiktā minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir Ls 200. Saskaņā ar Ministru kabineta 2013. gada 15. janvāra noteikumiem Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt ik mēnesi minimālos uzturlīdzekļus katram savam bērnam līdz septiņu gadu vecumam 25 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas. Tādējādi pēc matemātiska aprēķina (25% no Ls 200=0,25xLs 200=Ls 50) bērnam līdz septiņu gadu vecumam mēnesī maksājamais minimālais uzturlīdzekļu apmērs neatkarīgi no vecāka spējam uzturēt bērnu un mantiskā stāvokļa, sākot ar 2013. gada 1. janvāri, ir Ls 50.

Savukārt saskaņā ar 2013. gada 27. augusta Ministru kabineta noteikumiem Nr. 665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" sākot ar 2014. gada 1. janvāri valstī noteiktā minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 320 *euro*. Tādējādi pēc matemātiska aprēķina (25% no EUR 320=0,25x EUR 320= EUR 80) bērnam līdz septiņu gadu vecumam mēnesī maksājamais minimālais uzturlīdzekļu apmērs neatkarīgi no vecāka spējam uzturēt bērnu un mantiskā stāvokļa sākot ar 2014. gada 1. janvāri ir EUR 80.

Atbilstoši Eiropas Savienības Ekonomisko un finanšu jautājumu padomes 2013. gada 9.jūlija lēmumam Latvija uzņemta eirozonā ar 2014. gada 1. janvāri.

Euro ieviešanas kārtības likuma 4. pantā noteikts, ka sākot ar euro ieviešanas dienu, latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummu konvertē *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6. pantā noteiktos noapaļošanas principus.

Atbilstoši minētajam Eiropas Savienības Ekonomisko un finanšu jautājumu padomes 2013. gada 9. jūlija lēmumam par Latvijas uzņemšanu eirozonā neatsaucami fiksētais pārejas kurss no lata uz *euro* ir 1 EUR=0,702804 Ls.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērna uzturam valdības noteiktajā minimālajā apmērā, kas līdz 2013. gada 31. decembrim ir EUR 71,14, kas atbilst Ls 50, bet sākot ar 2014. gada 1. janvāri – EUR 80 mēnesī. Tādēļ tiesa uzskata, ka nav tiesiskas nozīmes atbildētāja spēju uzturēt bērnu un viņa mantiskā stāvokļa izvērtējumam, un no atbildētāja nosakāmais uzturlīdzekļu apmērs nepilngadīgā bērna uzturam nav saistāms un samērojams ne ar atbildētāja, ne ar prasītājas mantisko stāvokli, ne atbildētāja spējām uzturēt bērnu, ne ar bērna vajadzībām.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto faktu – to, ka atbildētājs bērna uzturam uzturlīdzekļus nemaksā, jo atbildētājs nav tiesai sniedzis savu paskaidrojumu, nav cēlis iebildumus pret prasībā norādītajiem faktiem.

Tiesa atzīst, ka pie minētiem apstākļiem, izvērtējot lietā esošos un pārbaudītos rakstveida pierādījumus to kopumā, prasītājas prasība ir apmierināma pilnībā, un no atbildētāja prasītājas labā bērna – dēla /pers. D/ uzturam līdz 2013. gada 31. decembrim piedzenami uzturlīdzekļi EUR 71,14, kas atbilst Ls 50, bet sākot ar 2014. gada 1. janvāri - EUR 80 apmērā ik mēnesi līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt, bet ne mazāk par Ministru kabineta valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Pēc prasītājas lūguma un saskaņā ar Civilprocesa likuma 205. panta pirmās daļas 1. punkta noteikumiem uzturlīdzekļu piedziņa uzsākama nekavējoši ar prasības pieteikuma iesniegšanas dienu tiesā 2013. gada 21. novembri.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmās daļas noteikumiem no atbildētāja /pers. C/ valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 35. panta pirmās daļas 3. punkta noteikumiem prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu. Konkrētajā gadījumā valsts nodeva saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunktu un matemātisku aprēķinu ir nosakāma EUR 142,67 apmērā (EUR 71,14x1mēnesis=EUR 71,14, kas atbilst Ls 50; EUR 80x11 mēneši=EUR 880; EUR 71,14+EUR 880=EUR 951,14; EUR 951,14X15 %=EUR 951,14x0,15=EUR 142,67), bet izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu to faktiskajā apmērā ir EUR 5,19, kas atbilst Ls 3,65 (lietas 2. lapa). Tādējādi no atbildētāja /pers. C/ kopā valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi EUR 147,86 apmērā, jo prasītāja no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3. punkta noteikumiem ir atbrīvota.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem atbildētājam nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei daļā par valsts ienākumos piedzītajiem tiesas izdevumiem - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civillikuma 177., 179. pantu un Civilprocesa likuma 8. pantu, 34. panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunktu, 35. panta pirmās daļas 3. punktu, 42. panta pirmo daļu, 45., 97., 193., 204.[1] pantu, 205. panta pirmās daļas 1. punktu, 250.[27] panta pirmo, otro daļu, tiesa

nosprieda

apmierināt pilnībā prasītājas /pers. B/ prasību pret atbildētāju /pers. C/ par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam.

Piedzīt no atbildētāja /pers. C/ par labu prasītājai /pers. B/ uzturlīdzekļus bērna – dēla /pers. D/, /personas kods/, dzimis /datums/ uzturam līdz 2013. gada 31.decembrim EUR 71,14 (septiņdesmit vienu *euro* 14 centus), kas atbilst Ls 50 (piecdesmit latiem), bet sākot ar 2014. gada 1. janvāri EUR 80 (astoņdesmit *euro*) ik mēnesi līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt, bet ne mazāk par Ministru kabineta valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Uzturlīdzekļu piedziņu uzsākt nekavējoši, sākot ar 2013. gada 21. novembri.

Piedzīt no /pers. C/ valsts ienākumos tiesas izdevumus - valsts nodevu EUR 142,67 (simt četrdesmit divus *euro* 67 centus), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu EUR 5,19 (piecus *euro* 19 centus), kopā EUR 147,86 (simt četrdesmit septiņus *euro* 86 centus).

Noteikt /pers. C/ termiņu labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts ienākumos – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesas spriedums apelācijas kārtībā nav pārsūdzams.

Spriedumu daļā par uzturlīdzekļu piedziņu var pārsūdzēt puses, bet spriedumu daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts ienākumos var pārsūdzēt atbildētājs, 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) D. Ročāne

NORAKSTS PAREIZS

Cēsu rajona tiesas tiesnese D. Ročāne

Cēsīs 31. 01. 2014.